

ת"פ 1872/10/15 - מדינת ישראל נגד אברהם מוטולה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 1872-10-15 מדינת ישראל נ' מוטולה(עצור בפיקוח)
בפני כבוד השופטת מיכל ברנט

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אברהם מוטולה (עצור בפיקוח)

הנאשם

הכרעת דין

כללי

1. כנגד הנאשם הוגש ביום 4.10.15 כתב אישום המייחס לו עבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7(א) ו - (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973; החזקת כלים המשמשים להכנת סם מסוכן או לצריכתו שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 10 רישא לפקודה; סחר בסם מסוכן, עבירה לפי סעיף 13 יחד עם סעיף 19א לפקודה ושיבוש מהלכי משפט, עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 20.9.15 החזיק הנאשם בביתו בראשון לציון סמים מסוכנים וכלים אסורים המשמשים להכנת סם מסוכן על פי הפירוט שלהלן:

א. 3 שקיות מוסלקות בתוך קופסת דיסקים, בשקית אחת 109.72 גרם סם מסוכן מסוג קוקאין (להלן: "קוקאין"), בשקית שניה 27.7 גרם קוקאין ובשקית שלישית 51.08 גרם קוקאין.

ב. בתוך ארון הבגדים הסליק הנאשם 2.95 גרם קוקאין.

ג. מעל המקרר הסליק הנאשם 51.08 גרם קוקאין.

ד. הנאשם החזיק במשקל אלקטרוני.

באותו זמן החזיק הנאשם במספרה בה הוא עובד ברחוב הרצל 14, ראשון לציון 14.8 גרם קוקאין כשהוא מחולק לשלוש מנות.

במספר הזדמנויות, בין 26.8.15 ל - 19.9.15, במועדים אשר אינם ידועים למאשימה במדויק, במקום הסמוך לביתו של הנאשם, מכר הנאשם לאחר, שזהותו אינה ידועה למאשימה, כמות של 5 גרם קוקאין בתמורה ל- 550 ₪ לגרם בכל פעם.

עת הגיעו השוטרים לערוך חיפוש בביתו של הנאשם, מחק הנאשם ממכשיר הטלפון הנייד שלו את מספר הטלפון של האדם ממנו רכש את הסמים המסוכנים בכוונה להכשיל הליך שיפוטי.

3. במענה לכתב האישום טען הנאשם כי הוא כופר בעבירה של שיבוש מהלכי משפט שכן הוא חשב שמחק את מספר הטלפון אך הוברר לו שהמספר לא נמחק.

באשר לעבירת הסחר טען הנאשם כי הוא כופר בביצועה וכל שעשה היה לספק לחברו סם, על בסיס חברי בלבד ולא למטרות רווח.

עוד נטען, כי 50 גרם קוקאין שנתפסו מעל המקרר הינם לטעמו של הנאשם סודה לשתייה.

בשלב מאוחר יותר (בדיון מיום 5.5.16) הודה הנאשם כי הסמים שנתפסו מעל המקרר אינם סודה לשתייה אלא מדובר בסם מסוג קוקאין. בדיון זה טען הנאשם כי עובר למעצרו רכש 185 גרם מאדם שאמר לו כי מדובר בחיקוי לסם הקוקאין אותו קנה לשימוש עצמי.

ב"כ הנאשם לא חלק על שרשרת הסם ועל חוות דעת המומחה.

גדר המחלוקת בין הצדדים היתה האם הנאשם החזיק בכמות כה גדולה של סם מסוכן מסוג קוקאין לשימוש העצמי, האם הנאשם סחר בסם והאם הנאשם שיבש הליכי משפט.

ביחס לנושאים אלה נשמעו מטעם המאשימה ראש צוות בילוש מאיר אילוז אשר השתתף בחיפוש בבית הנאשם ובמספרה, והחוקרים סמי בן אשר ואביתר שבו, מתחנת המשטרה בראשון לציון, אשר גבו את אמרתיו של הנאשם (הוגשו וסומנו ת/9-1). כן הוגשו דו"חות פעולה נוספים (ת/25-10) וחוות דעת מומחה (ת/24).

במסגרת פרשת ההגנה העידו הנאשם והגב' חיה היכל.

האם הסמים שהחזיק הנאשם היו לשימוש העצמי?

4. הנאשם החזיק כאמור בביתו כמות של 242.53 גרם סם מסוכן מסוג קוקאין, ובמספרה בה הוא עובד החזיק 14.8 גרם נוספים, ובסה"כ מעל 257 גרם מהסם האמור. מדובר בכמות הגדולה פי 857 מהכמות הקבועה בתוספת השניה ככמות המוגדרת ל"צריכה עצמית". הנאשם עצמו ידע כי מדובר בכמויות שאינן לשימוש עצמי (עמ' 65 לפרוטוקול ש' 21-23)

5. סעיף 31(3) לפקודת הסמים המסוכנים קובע כי "מי שהחזיק סם מסוג המפורט בתוספת השניה בכמות העולה על הכמות המפורטת לצידו- חזקה שהחזיק בסם שלא לצורך צריכתו העצמית ועליו הראיה לסתור.

מכאן כי הנאשם נושא בנטל סתירתה של החזקה ועליו להוכיח שהחזיק בסם לשימוש העצמי באופן של עמידה

במאזן ההסתברויות.

חוות הדעת של הגב' חיה היכל:

6. בהתאם לסעיף 20 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971 "בית המשפט רשאי... לקבל כראיה , בכתב, חוות דעתו של מומחה בשאלות שבמדע, שבמחקר, שבאמנות או שבידיעה מקצועית...".

חוות הדעת של הקרימינולוגית הקלינית, הגב' היכל (נ/1), המתארת את נסיבות צריכת הסם על ידי הנאשם, נשענת כל כולה על דברים שמסר לה הנאשם והתרשמותה ממהימנותו, כפי שהעידה.

מהימנות נאשם נקבעת על ידי בית המשפט ולא על סמך התרשמות של מומחה זה או אחר.

7. בע"פ 5937/94 **שאבי נ' מדינת ישראל** נפסק כי כדי להוכיח החזקת כמות של סם מסוכן לצריכה עצמית באופן שתיסתר חזקת הסחר, יש להוכיח את כמות הסם שהתאימה לצריכתו העצמית של הנאשם, להוכיח את גרסת המימון וסבירותה.

כמות הסם שצרך הנאשם:

8. בחקירתו הראשונה במשטרה (ת/1), מסר הנאשם כי היו תקופות שהשתמש בכמות של 6 - 8 גרם סם בשבוע ולאחרונה השתמש בסם בתדירות של פעמיים - שלוש בשבוע. הכמות שנמצאה בביתו צריכה היתה להספיק לו ל-4 חודשים. בעדותו לפני מסר שהגיע לכמות של 8-10 גרם בשבוע, אולם בתקופה האחרונה הפחית את השימוש ל-3 פעמים בשבוע (פרוטוקול מיום 6.3.17 עמ' 37 ש' 31, עמ' 68 ש' 4).

משמעות הגרסה היא כי הנאשם צרך יותר מ-2 גרם בכל שימוש בסם, בעוד הכמות המוגדרת בתוספת השניה לפקודת הסמים ככמות המקסימלית הנחשבת "לצריכה עצמית" היא 0.3 גרם. כל זאת, כאשר אף הנאשם בהודעתו התייחס למנה כאל גרם סם או פחות מכך (טען כי המחיר למנה הוא 400 ₪ וכי הוא מכר לאדם בשם דוד גרם סם ב-550 ₪).

גרסה זו על פניה אינה סבירה, אולם אף אם הייתי מקבלת אותה, משמעותה היא כי הכמות של 257 גרם סם שנמצאה בחזקת הנאשם שוויה מעל 100,000 ₪ וכי היא צריכה להספיק לו לכל הפחות ל-8 חודשים.

מימון הסם:

9. את כמות הסם אשר נתפס בחזקת הנאשם (כ-70 גרם) רכש הנאשם לטענתו בחודשיים האחרונים מאותו סוחר, במחיר של כ- 150 ₪ לגרם (ובסה"כ 10,500 ₪) ואת היתרה העולה כדי 185 גרם קוקאין (שלוש השקיות), רכש כשבועיים טרם מעצרו במחיר זול של 100 ₪ לגרם (ת/6 ש/ 14-22) (ובסה"כ 18,500 ₪), זאת במקום 400 ₪ לגרם שהוא מחירו הרגיל של הסם. כל זאת מאחר ודובר בתערובת שאינה קוקאין טהור/חיקוי של קוקאין.

קודם לכן רכש לטענתו סם מאחרים. (עמ' 38 לפרוטוקול ש' 6 - 12). יודגש כי בדיקת המעבדה העלתה כי מדובר בקוקאין טהור (ת/24).

אם כן, עד חודשיים טרם מעצרו רכש הנאשם כמויות גדולות של סמים באשר לטענתו השתמש בכמות גדולה מידי שבוע במחיר של 400 ₪ לגרם. ואם כטענתו השתמש ב 6 - 8 גרם לשבוע הרי שההוצאה השבועית נעה בין 2,400 ₪ לשבוע ל - 3,200 ₪ לשבוע.

10. בחקירתו השניה (ת/2), טען הנאשם כי היתה לו מעידה חודש קודם לכן כשנתן לאחר מהסמים שברשותו מאחר "ולא היה הרבה עבודה והיה לי לחץ כלכלי והטמטום הזה של חוסר בכסף שיגע אותי".

באותה חקירה טען הנאשם כי רכש את הסמים שבוע קודם למעצרו (ש' 40-41).

11. עד שנת 2011 היה הנאשם בהליך של פשיטת רגל.

לטענתו, עד שנת 2012-2013 עבד במספרה והשתכר 6,000 ₪ לחודש ועוד טיפים בסך של 2,500 ₪ לחודש ובנוסף עבד במספרה נוספת בתל אביב שם השתכר כ- 5,000 ₪ לחודש, דהיינו לכל היותר השתכר הנאשם 13,500 ₪ לחודש.

בשנת 2012 או 2013 שכר את המספרה בה עבד, על המבנה בו שוכנת המספרה הוא משלם דמי שכירות בסך של 5,000 ₪ לחודש, הכנסתו הממוצעת היתה כ- 8,000 - 9,000 ₪ בחודש, ולאחר מכן עבודתו במספרה בתל אביב פחתה והוא השתכר 2,500 ₪ לחודש.(ת/4 ש' 16-19).

הנאשם מסר כי היה ברשותו ג'יפ אותו מכר בשנת 2013 ב - 36,000 ₪ "כי לא היה לי כסף להחזיק אותו", ורכש במקומו שברולט ישנה וזולה יותר ב- 30,000 ₪ "היה לי מזל כי הייתי צריך כסף באותה תקופה כי העבודה שלי היתה חלשה אז מכרתי את הג'יפ והייתי חייב להישאר עם קצת כסף ביד כדי להתקיים אז נשאר לי 6,000 ₪ שאתו חייתי".

בהמשך טען כי משכורתו כיום משני מקורות ההכנסה (המספרה שברשותו ועבודתו במספרה בתל אביב) מגיעה לכ- 12,000 - 13,000 ₪ לחודש (ת/4 ש' 50-51).

כשנשאל על ידי החוקר מי משלם עבור טסט, ביטוח ותיקונים השיב שאת הטסט הוא מממן ואילו אביו היה מסייע בידו בתשלום הביטוח כשחסר לו כסף. (ש' 46-49).

לנאשם ארבעה ילדים, שלושה קטינים מאשתו הראשונה, אחד מאשתו השניה ולעת מעצרו היתה אשתו בהריון מתקדם. לאשת הנאשם שני ילדים נוספים המתגוררים עמו, לטענת הנאשם שני ילדיה הם כבדי שמיעה ומקבלים קצבת נכות מן המוסד לביטוח לאומי ומזונות המגיעים לכדי 13,000 - 14,000 ₪ לחודש, אולם לא הובאה כל ראיה להוכחת הסכומים הנ"ל.

אשת הנאשם אינה עובדת.

לגב' חיה היכל, המומחית מטעמו, מסר הנאשם כי הוא מצא עצמו עובד קשה מידי יום ומחזיק שלוש משפחות- שתי המשפחות מנישואיו והוריו.

ממכלול האמור לעיל עולה, כי לנאשם לא היו מקורות כספיים למימון הסם, וודאי שלא בתקופה האחרונה טרם מעצרו כפי שמסר בחקירתו. הנני דוחה את טענת הנאשם כי עד לאחרונה רכש את הסמים בסכום של 400 ₪ לגרם, והשתמש בכמות גדולה של סם מידי שבוע אשר עלותה מגיעה לכדי 2,400-3,200 ₪ לשבוע ולחודש כ-

9,600 - 12,800 ₪ ולא היו בידיו מקורות מימון מספיקים.

כמו כן איני נותנת אמון בגרסתו של הנאשם ולפיה הוא רכש את הסמים שנתפסו ברשותו לשימושו העצמי, ו/או שרכש סמים בחודשיים האחרונים טרם מעצרו בסכום של 150 ₪ לגרם וביצע רכישה של 185 גרם תמורת 100 ₪ לגרם.

ראשית, הנאשם שינה את גרסתו בהקשר זה מספר פעמים (בתחילה טען כי רכש את הסמים שבועיים לפני מעצרו, לאחר מכן טען כי רכש את הסמים שבוע לפני מעצרו).

שנית, הנאשם הודה שהוא מוכר/מספק סמים לאחרים - ראו דיון בהמשך (בפני ראש צוות הבילוש אמר כי הוא מוכר גרם קוקאין ב- 400 ש"ח (עמ' 27 ש' 22) ובהודעתו הודה כי סיפק לאחרים במספר הזדמנויות כמות של 5 גרם סם בעלות של 550 ₪ לגרם).

שלישית, לא הוצגו אמצעי מימון התומכים בטענה זו. כאמור, אף אם השימוש בסם פחת לכדי 3 פעמים בשבוע, הרי שההוצאה החודשית מגיעה לכדי סכומים הנעים בין 5,000 ל- 6,500 ₪ לחודש, סכום גבוה מאד בהתחשב בשאר הוצאותיו של הנאשם מלבד הוצאות מחייתו (שכר דירה, אחזקתה, מזון ועוד), תשלום עבור ילדיו, אירוחם אצלו כפי שהעיד, אחזקת הרכב ועוד, כשאף עלה בידי הנאשם לנסוע זמן קצר טרם מעצרו לחו"ל עם בת זוגו. גרסה זו אף אינה מתיישבת עם העובדה שנתפס ברשות הנאשם משקל אלקטרוני.

הנאשם טען כי המשקל האלקטרוני אשר נתפס אצלו שימש לשקילת הסם שרכש על מנת שלא ירמו אותו וטען כי הוא זה שארז את הסמים, ברם, איני נותנת אמון בגרסתו כי המשקל שימש אותו לשקילת הסם שרכש.

יש לזכור כי במספרה של הנאשם נמצאו שלוש שקיות כשבכל אחת כחמישה גרם קוקאין ולו היה אכן מדובר בשימוש עצמי ולא בחלוקה למטרת סחר, הרי שהנאשם היה נוטל מן הסם את הכמות לה הוא זקוק ולא אורז שקיות ובהן 5 גרם קוקאין הזהות לכמות הסם שמכר לאחר.

12. מהמכלול המתואר לעיל עולה כי אף אם הנאשם הינו צרכן סמים, לא עלה בידו לסתור את החזקה ולפיה כמות הסם שהחזיק אינה לשימוש עצמי.

האם הנאשם סחר בסם המסוכן?

13. עבירת הסחר מוגדרת בסעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 וזה לשונה:

"לא ייצא אדם סם מסוכן, לא ייבא אותו, לא יקל על ייצואו או ייבואו, לא יסחר בו, לא יעשה בו שום עסקה אחרת ולא יספקנו בשום דרך **בין בתמורה ובין שלא בתמורה**..." (ההדגשה שלי - מ.ב.).

להלן העדויות התומכות בקביעה כי הנאשם סחר בסמים מסוכנים:

בהודעתו הראשונה של הנאשם, הודעה מיום 21.9.15 (ת/1) נשאל הנאשם אם הוא מוכר סמים והשיב "אני לא מוכר סמים. לפעמים הייתי חולק עם חברים או משהו אבל לא מוכר".

בהודעתו של הנאשם מיום 24.9.15 (ת/2) מסר הנאשם כי " היתה לי מעידה לפני חודש שחבר ביקש ממני לעזור לחבר אחר שלו ופעם אחת הוא בא ונתתי לו ואחרי זה כל פעם הוא התקשר והחיל להציק כל פעם ולבקש ממני לתת לו כל פעם מהחומר ונתתי לו. ולא היה הרבה עבודה והיה לי לחץ כלכלי והטמטום הזה של חוסר בכסף שיגע אותי... הוא היה בא אלי באזור ליד הבית לא רחוק מהבית ושמה הייתי נותן לו את הקוק והוא משלם לי זה היה איזה 4-5 פעמים..." או אז נשאל הנאשם כמה פעמים דוד לקח ממך וקנה מך קוק? והשיב: "5-6 פעמים... נתתי לו מנה של 5 גרם לפי 550 ₪. ככה 5-6 פעמים..".

טענת הנאשם כי מכר לדוד 5 גרם ב- 550 ₪ בסך הכל ולא גרם אחד ב- 550 ₪ נסתרת בהמשך הודעתו, עת נשאל והשיב כמפורט להלן:

"ש: תראה בפני השוטר אילוז שאל אותך בכמה כסף אתה מוכר אמרת לו 1 גרם ב 400 ₪.

ת: אני הבנתי שהוא שאל אותי בכמה מוכרים באופן כללי 1 מנה אז אמרתי לו שמוכרים ב 400 ש"ח מנה.

ש: אבל הוא שאל אותך בכמה כסף אתה מוכר גר' קוק אמרת לו ב 400 שקל.

ת: אז כנראה לא הבנתי את השאלה שלו ואמרתי בכללי כמה עולה מנה ואמרתי לו ב 400 שקל. אבל אני מכרתי לדוד גרם קוק ב 550 שקל".

משנשאל הנאשם האם מכר סמים השיב: "עשיתי טעות ולא עשיתי מזה עסק. זה רק פעם אחת בחודש האחרון שמכרתי לדוד מתוך טפשות.. אני מכרתי לדוד גרם קוק ב 550 שקל... לדוד אני מכרתי ב 550 שקל לגרם. אז אם מכרתי לו ב 5 גרם כל פעם אז זה עלה לו ושלם לי 550 שקל כפול 5. לא עשיתי מזה הרבה כסף ולא חיפשתי לעשות מזה עסק ורווחים... מכרתי לו במקרים בודדים".

גם בעדותו בבית המשפט חזר הנאשם על דבריו ולפיהם מכר לחבר של חבר סם מסוג קוקאין 5-6 פעמים אך טען כי מכר לו באותו סכום בו קנה ו"אולי אז הוספתי לו עוד איזה 50 שקלים כאילו על הנסיעות...".

14. על פי הגדרת עבירת הסחר בפקודה אין כל חשיבות אם הנאשם סיפק את הסמים לאחר בתמורה או שלא בתמורה, וכן איני נותנת אמון בעדותו של הנאשם בבית המשפט, מן הסיבות המפורטות להלן:

הנאשם נשאל בחקירותיו מפורשות בכמה כסף מכר לאחר את הסם והשיב כי מכרו ב - 550 ₪ לגרם וכי לא הרוויח מהמכירות. דע עקא, עת נשאל בהמשך ביחס לכמות הסם שנמצאה ברשותו, טען שרכש את הסם ב-100 ₪ לגרם (טענה שמצאתי לדחות), כך שלכאורה מכר את הסם ברווח. מכאן, כי הנאשם עצמו סתר את גרסתו.

חוסר מהימנותו של הנאשם נלמדת גם מגרסתו הראשונית לחוקרים שהגיעו לביתו ולפיה מנת סם במשקל של 3 גרם שהיתה בכיס הג'קט שלבש היא הסם היחיד שברשותו (ת/14); מטענתו שרכש את הסמים מאדם בשם אלי המכונה בטלפון הנייד שלו "דון אס", ולאחר שנערכה בדיקה ואותר על פי מספר הטלפון והכינוי האמור חשוד בשם אלי גיגי, נערך עימות בין הנאשם לבינו והנאשם טען כי מדובר בטעות וכי "אולי זה התבלבל לי במספרים אולי יש שמה עוד אלי ועוד דון אס" (ת/7 עמ' 2 ש' 16-17). למותר לציין, כי הנאשם לא הביא כעד מטעמו את אותו "אלי" אשר ממנו לטענתו רכש את הסמים; מכך שהנאשם בחקירתו ת/2 קשר בין מכירת הסם לאחר לבין

מצוקה כלכלית; מכך שנמצא ברשותו משקל אלקטרוני ומכך שנמצאו במספרה מנות סם מחולקות ל-5 גרם דווקא כל אחת; על כך שעל גופו נמצא סכום כסף של 5340 ₪, 345 דולר ו-380 יורו במזומן, סכום שלטענתו היה פדיון של 5 ימי עבודה במספרה ושל עודף מנסיעה לחו"ל כשלא הוגשו מסמכים שיהיה בהם לתמוך בטענות אלה (דוגמת דווחים שוטפים של העסק, ופלט יציאות לחו"ל), וממילא הסברים אלה סותרים טענה קודמת של הנאשם לפיה היה בתקופה של לחץ כלכלי.

15. מכל האמור לעיל, עולה כי הנאשם סיפק לחבריו או כדבריו חלק עם חבריו את סם הקוקאין שהיה ברשותו וכן מכר לאחר ב 5-6 הזדמנויות 5 גרם סם מסוג קוקאין בתמורה ל-2,750 ₪ בכל פעם ולפיכך עמדה המאשימה בנטל הוכחת סעיף 13 לפקודה.

האם עבר הנאשם עבירה של שיבוש מהלכי משפט?

16. הנאשם, כאמור, כפר בביצוע עבירה של שיבוש מהלכי משפט מאחר ולטעמו לא נעשתה כל פעולת שיבוש.

הנאשם טען כי חשב שמחק את מספר הטלפון של האדם שמכר לו את הסמים אלא שבדיעבד התברר כי אף שחשב שמחק את מספר הטלפון, מספר הטלפון, ככל הנראה, לא נמחק.

ב"כ הנאשם טען כי כוונתו של האחרון למחוק את מספר הטלפון אינה מהווה עבירה.

17. בהודעתו הראשונה של הנאשם (ת/1), נשאל הנאשם על ידי החוקר אביתר שבו:

ש: איך קוראים לחבר שקנית ממנו?

ת: אלי, ככה הוא קורא לעצמו

....

ש: יש לך את הטלפון שלו?

ת: היה לי

ש: ועכשיו?

ת: היום בדרך שהלכתי הביתה מחקתי את המספר מהפחד.

ש: למה מחקת את המספר? פחד ממה?

ת: פחדתי שיראו בטלפון את הטלפון שלו שלא יחשבו שיש לי קשר איתו.

ש: פחדת ממי? שמי יראה?

ת: אמרו לי שיש בילוש בבית אז פחדתי ומהפחד מחקתי את הטלפון שלו.

כן העיד הנאשם בבית המשפט (עמוד 39 לפרוטוקול שורות 28 ואילך) כי "מהלחץ אמרתי שאולי מחקתי את המספר שלו או משהו..."

אכן, בסופו של יום התברר כי מספר הטלפון של אותו אלי לא נמחק ממכשיר הטלפון של הנאשם.

השאלה אם האם עבר הנאשם עבירה של שיבוש הליכי משפט?

18. סעיף 244 לחוק העונשין קובע כי: "העושה דבר בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי או להביא לידי עיוות דין, בין בסיכול הזמנתו של עד, בין בהעלמת ראיות ובין בדרך אחרת, דינו - מאסר שלוש שנים; לעניין זה, "הליך שיפוטי" - לרבות חקירה פלילית והוצאה לפועל של הוראת בית משפט".

עבירה זו שנועדה להגן על טוהר ההליך השיפוטי ולהביא לחשיפת האמת במשפט, היא עבירה התנהגותית ולא תוצאתית, והיסוד העובדתי בה רחב ("העושה דבר"). באשר ליסוד הנפשי, כפי שנפסק בע"פ 7153/99 אלגד נ' מדינת ישראל:

"על־פי הגדרת סעיף 20(א) לחוק, המונח "כוונה" מתייחס לרצון לגרום לתוצאה הנמנית עם פרטי העבירה. כיוון שהעבירה של שיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק אינה עבירת תוצאה, אין היא יכולה להיחשב כעבירת "כוונה" כמשמעותה בסעיף 20(א) לחוק. על־פי הגדרת הפירוש "בכוונה" בהוראת הפרשנות שבסעיף 90א(2) לחוק עולה, כי בעבירות מסוימות שאינן עבירות תוצאה - עבירות שבהגדרתן מופיע הביטוי "בכוונה" - נכללים המניעים והמטרות ביסודות העבירה ומשמשים כיסוד נפשי מיוחד. כך, בעוד שבדרך־כלל, כאשר האיסור הפלילי יוצר עבירה ללא דרישת תוצאה, אין המניע והמטרה נכללים כיסוד מיסודות העבירה, הרי בעבירות מסוימות, מכוח ההגדרה המיוחדת להן נכללים יסודות אלה כחלק מהיסוד הנפשי הנדרש בעבירה."

19. בענייננו הודה הנאשם (בחקירתו במשטרה וכן בבית המשפט) כי ביצע פעולה כלשהי במכשיר הטלפון הנייד על מנת למחוק פרטי איש קשר של ספק הסמים שלו מזיכרון המכשיר, כיוון שידע שיש שוטרים בביתו וחשש שהקשר בינו לבין ספק הסמים יודע. הפעולה אותה ביצע הנאשם בוצעה על ידו והושלמה ("מחקתי"), ומטרתה היתה לחבל בחקירת המשטרה. בכך הושלמה עבירת השיבוש על שני רכיביה - העובדתי והנפשי, ואין בעובדה שבסופו של יום לא צלחה פעולתו של הנאשם ולא נמחק איש הקשר כדי לפגוע בהשלמתה של העבירה, אשר כאמור אינה עבירה תוצאתית.

סוף דבר

20. אני מרשיעה את הנאשם בעבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7(א) ו- (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973; החזקת כלים המשמשים להכנת סם מסוכן או לצריכתו שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 10 רישא לפקודה; סחר בסם מסוכן, עבירה לפי סעיף 13 יחד עם סעיף 19א לפקודה ושיבוש מהלכי משפט, עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

ניתנה היום, ג' חשוון תשע"ח, 23 אוקטובר 2017, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד דן כהן, הנאשם וב"כ עו"ד